



Arrest

**nr. 97 630 van 21 februari 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. DEPOVERE loco advocaat I. MOHAMMAD en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 december 2010 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werden de dossiers van verzoekers op 26 januari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekers werden gehoord op 17 september 2012.

1.3. Op 3 oktober 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 4 oktober 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 30 augustus 1974 in de stad Baghlani Jadid in het district Baghlani Jadid van de provincie Baghlan. Van uw ouders leerde u lezen en schrijven in het Punjabi. Van jongs af aan leerde uw vader u plantaardige medicijnen maken en vanaf de leeftijd van achttien jaar begon u ze te verkopen. In 1381 (Afghaanse kalender, 2002) trouwde u met L. K. G. (...) (o.v. 6.735.896). Samen hebben jullie twee dochters. Afghanistan verliet u samen met uw gezin omdat u jarenlang lastiggevalen, overvallen en bedreigd werd door lokale mensen. U verliet Baghlan in de maand qaus 1389 (22 november – 21 december 2010) en u kwam op 7 december 2010 in België aan waar u zich dezelfde dag vluchteling verklaarde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenote twee taskara's, een rijbewijs, een eigendomsakte, een klacht en een medisch attest neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier mogelijks ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u en uw vrouw het allerminst aannemelijk maken werkelijk afkomstig te zijn uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar u gedurende negentien jaar een winkel zou hebben uitgebaat, erg beperkt blijft. Zo ziet u in een u voorgelegd biljet van 1 Afghani geheel foutief een biljet van 10 Afghani en meent u verkeerd dat het getoonde biljet nog in gebruik was ten tijde van uw vertrek naar België. Dit terwijl het in werkelijkheid zo'n zeven jaar eerder uit omloop genomen was. De verklaring die er u bij monde van uw advocaat voor aanreikt, namelijk dat het biljet van 1 en 10 Afghani quasi hetzelfde zijn, kan niet overtuigen, daar het biljet van 1 rood en dat van 10 groen van kleur is (CGVS A.S. (...) p.4,7). Van een handelaar kan wel degelijk verwacht worden dat hij goed op de hoogte is van het geld dat hij dagelijks in handen krijgt.

Op het verzoek om wat te vertellen over de verkiezingen die gehouden werden in uw stad na het Talibanregime, kan u slechts "ik weet het niet" antwoorden (CGVS A.S. (...) p.5). Dat u, een handelaar in een grote stad, totaal onwetend bent over de vier kiesmomenten die sinds de val van het Talibanregime georganiseerd werden, is uiterst merkwaardig. De verkiezingen werden niet alleen in de media maar ook ongetwijfeld in de dagdagelijkse gesprekken uitvoerig behandeld en zijn bovendien ook erg zichtbaar in het straatbeeld door de talrijke verkiezingsposters. Dat dit hele gebeuren u tot viermaal toe ontgaan zou zijn, doet andermaal sterk twijfelen aan uw verblijf in Baghlan.

Verder blijkt dat u nog nooit gehoord heeft van Juma Khan Hamdard. Dat u zijn naam niet hoorde, mag verbazen daar hij in september 2005 na aanhoudend protest van de lokale bevolking werd ontslagen als gouverneur van Baghlan (CGVS A.S. (...) p.5). Afzal Khan, de politiechef van uw district zo'n twee jaar voor uw vertrek, wiens huis in januari 2009 getroffen werd door een zelfmoordaanslag toen er een huwelijksfeest gaande was, is u eveneens onbekend (CGVS A.S. (...) p.4).

Als u verder gevraagd wordt wie de 'Gari' zijn die u het leven zuur maakten in Baghlan noemt u twee religies, drie etniën en vervolgens de stam Gari. Als u om verduidelijking gevraagd wordt houdt u het erop dat het mensen zijn die daar wonen. Dat het een pashtounstam is blijkt u niet te weten. Gevraagd naar andere pashtounstammen die in uw district wonen, zoals de Hussainkhil, kan u niet op de vraag antwoorden (CGVS A.S. (...) p.2). Ook dit mag zeer erg verbazen.

De hierboven opgemerkte gebreken in uw kennis zijn dermate essentieel dat het geloof in het door u voorgestelde verblijf in Afghanistan sterk wordt geschaad.

Daarnaast blijkt uit sommige van uw verklaringen dat u een beperkte kennis heeft over de gebeurtenissen in Baghlan. Deze beperkte kennis blijkt evenwel ook erg oppervlakkig waardoor ze niet kan pleiten voor uw verblijf in Baghlan. Zo meent u in Amir Gul Hussainkhel, de districtschef van Baghlani Jadid, de burgemeester van uw stad te herkennen. Wie hem in zijn functie vooraf ging, weet u evenmin (CGVS A.S. (...) p.4).

Ook heeft u vernomen van de aanslag op de suikerfabriek van Baghlan in 2007 waarbij verschillende parlementsleden en talrijke omstaanders, waaronder verschillende schoolkinderen, het leven lieten. Dit incident genoot tot ver buiten de Afghaanse landsgrenzen bekendheid. Uw besef van veiligheidsincidenten in en bij de stad Baghlan houdt echter abrupt halt bij dit incident. U moet bekennen dat u van geen enkel ander incident in de stad Baghlan weet heeft (CGVS A.S. (...) p.3,5). Dit betekent dat de talrijke veiligheidsincidenten die uw stad en haar directe omgeving kende de laatste jaren, waaronder een aanslag op het districtshuis in oktober 2008, de bestorming van de stad door de Taliban t.t.v. de laatste presidentsverkiezingen, het overlijden van de districtspolitiechef in een landmijnexplosie in september 2007, de aanval op het districtshuis in april 2007 of het vuurgevecht na de aanval op een politiecheckpost in de oude stad in augustus 2009, volledig aan u voorbij zijn gegaan. Dit is allerminst geloofwaardig. Dat de kennis die u wel bezit niet alleen erg oppervlakkig is maar ook sterk geïsoleerd staat, wijst op het ingestudeerd karakter ervan.

Als er u enkele verdere vragen gesteld worden over gebeurtenissen die zich meerdere jaren terug afspeelden, laat uw geheugen u ook hier in de steek. Gevraagd of u weet op wie de Taliban destijds Baghlan-stad veroverden, antwoordt u dat u de naam niet weet. Op de vraag of u de naam van een persoon of een partij u ontschiet kan u slechts ontkennend antwoorden en houdt u het erop dat u niets te maken had met politiek (CGVS A.S. (...) p.5). Het is merkwaardig dat u naar aanleiding van deze vraag het onderscheid aankaart tussen politiek en het dagelijkse leven. In de jaren waarvan sprake woedde er een burgeroorlog in Afghanistan die het dagelijks leven van de gewone burgers wel degelijk sterk bepaalde. Dat u de verovering van de stad waar u woonde en werkte door een gewapende groepering afdoet als een louter politiek gebeuren en derhalve een ver-van-uw-bed-show is allerminst ernstig en legt op pijnlijke wijze uw gebrek aan voeling bloot met de situatie in Afghanistan toentertijd. Deze vaststelling wordt gesterkt door uw verklaring dat u geen enkele moedjaheddinpartij bij naam kent. Dat u, die tijdens het bewind van de moedjaheddin een jonge twintiger was, geen enkele van de partijen die destijds het land in handen hadden bij naam kent, is allerminst aannemelijk (CGVS A.S. (...) p.5). Dat uw echtgenote nog nooit gehoord heeft van Gulbuddin Hekmatyar, de beruchte krijgsheer die de laatste drie decennia op gewelddadige wijze de Afghaanse geschiedenis vormde en wiens strijders een sterke aanwezigheid in uw district kenden, pleit evenmin voor jullie verblijf in Afghanistan (CGVS L. K. (...) p.4). Dat niet alleen jullie besef van wat er zich de laatste jaren in Baghlan afspeelde zeer ontoereikend is maar zelfs de cruciale gebeurtenissen van tien, vijftien tot twintig jaar geleden onbekend zijn, stelt uw verblijf in Baghlan de laatste decennia sterk in vraag.

Voorts kunnen ook de geografische kennis van u en uw vrouw het geloof in uw verblijf in Afghanistan geen kracht bijzetten. Integendeel, het is veelzeggend dat u die uw hele leven in de stad Baghlan zou hebben gewoond, meent dat deze stad de hoofdstad van de provincie Baghlan is. In werkelijkheid is niet de stad waar u steeds woonde maar wel Puli Khumri de provinciale hoofdstad. Dat een handelaar niet weet dat zijn stad niet de hoofdstad van de provincie is, valt niet in te denken (CGVS A.S. (...) p.6). Dat uw stad voor 2005 behoorde tot het district Baghlan (tot het district in 2005 opgenomen werd in het district Baghlan i Jadid) is u vreemd genoeg evenmin bekend (CGVS A.S. (...) p.4). Verder zijn Qaisar Khail en Salam Khail, twee dorpen vlakbij uw stad, u onbekend (CGVS A.S. (...) p.4). Zelf kan u blijkbaar maar één plaats bij uw stad noemen (CGVS A.S. (...) p.4), wat eens temeer ernstig mag verbazen. Ook van de rivier die bij uw stad stroomt kent u de naam niet (CGVS A.S. (...) p.4). Uw echtgenote kent dan weer geen enkele Afghaanse provincie (CGVS L. K. (...) p.4). Zelfs de naam van de provincie waarin ze geboren en getogen zegt te zijn, is haar niet bekend (CGVS L. K. (...) p.2). Hoe de provincie heet waar ze de rest van haar leven zou gewoond hebben, weet ze evenmin (CGVS L. K. (...) p.2). Tenslotte verbaast uw echtgenote door op de hoofdstad Kabul na geen Afghaanse Hindoe- en Sikhgemeenschappen te kennen (CGVS L. K. (...) p.4). Dat ze steeds in Afghanistan gewoond zou hebben en deel zou hebben uitgemaakt van een erg kleine geloofsgemeenschap zonder weet te hebben van de belangrijkste vestigingen van haar gemeenschap, is bijzonder weinig aannemelijk. Bovenstaande vaststellingen laten slechts toe te besluiten dat jullie geografische kennis op verschillende essentiële punten dermate te kort schiet, waardoor het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan verder ondermijnd wordt.

Ook inzake de levensomstandigheden die jullie in de stad Baghlani Jadid kenden kunnen jullie niet overtuigen. Zo is het bevreemdend dat uw vrouw het enige sikh-gezin dat de laatste jaren met jullie in Baghlan woonde amper blijkt te kennen. Van het gezin dat slechts een paar huizen verder dan het

uwezou hebben gewoond, kent ze maar van één van de drie leden bij naam (CGVS L. K. (...) p.3,5). Ook het beroep van de zoon van het gezin is haar onbekend (CGVS L. K. (...) p.6). De verklaringen van uw vrouw over het vertrek van haar familie uit Baghlan zijn eveneens verbazingwekkend. Zo beweert ze dat haar moeder en haar broer in 2003 of 2004 Baghlan achter zich lieten maar haar niet informeerden over hun bestemming. Uw echtgenote gelooft dat ze waarschijnlijk naar Kabul gingen, maar enige moeite om hen in Kabul terug te vinden deden jullie niet (CGVS p.3-4,5).

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerm minst overtuigen. Zo kunnen u noch uw echtgenote de trajecten van de vliegtuigen die u tot België brachten ook maar enigszins weergeven. Jullie weten slechts dat jullie het eerste vliegtuig in Pakistan namen. De bestemming van dat vliegtuig en ook van het daaropvolgende vliegtuig zijn jullie onbekend. Nochtans zijn zowel u als uw echtgenote het lezen en schrijven in het Punjabi machtig en beheerst u zowel Pashtou als Engels. Dat jullie zowat al de gangbare Pakistaanse talen kunnen maar desalniettemin geen idee hebben van de plaats waar jullie in Pakistan het vliegtuig namen of welke bestemming omgeroepen werd, is weinig aannemelijk (CGVS A.S. (...) p.2,6; CGVS L. K. (...) p.2,4). Even bevreemdend is jullie bewering dat jullie geen paspoort in handen hebben gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerm minst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren. Zelfs de nationaliteit waaronder jullie reisden, is jullie onbekend. U verbaast met uw uitspraak dat u niet weet onder welke naam u de vliegtuigreis maakte. U bevestigt dan ook dat u uw juiste naam niet had kunnen vertellen indien de luchthavenautoriteiten u het gevraagd hadden. Uw vrouw beweert daarentegen wel dat zij en u onder jullie eigen naam reisden (CGVS L. K. (...) p.4,5; CGVS A.S. (...) p.6). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden en door de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchialternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van

informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten kunnen jullie aanspraken op een verblijf in Afghanistan tot eind 2010 niet ondersteunen. Integendeel, u legt slechts stukken neer die ofwel van een respectabele leeftijd ofwel van een erg betwistbare origine zijn. Zo werden de neergelegde taskara's uitgegeven onder het communistische regime dat liep tot 1992 en kan de eigendomsakte door zijn leeftijd evenmin pleiten voor uw verblijf in Afghanistan de laatste decennia (CGVS A.S. (...) p.3). Van de documenten die een recente datum dragen moet de authenticiteit dan weer in twijfel worden getrokken. Zo is het rijbewijs uitgegeven op 4/12/1389 (23 februari 2011), toen u evenwel reeds meer dan twee maanden in België vertoefde. U houdt echter vol dat u het rijbewijs voor uw vertrek uit Afghanistan bewam (CGVS A.S. (...) p.3). Bovendien ondergingen de gegevens op het rijbewijs talrijke wijzigingen die eveneens vele vragen oproepen. Aan de hoofding van de klacht die u zou hebben ingediend is dan weer duidelijk te zien dat het document na knip- en plakwerk ontstond. Zo is het embleem van Afghanistan op weinig professionele wijze aan een ander stuk ontleend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent geboren op 8 november 1982 in het de stad Charikar. Op jonge leeftijd verliet u Charikar om u in de stad Baghlan te vestigen. U leerde er lezen en schrijven in het Punjabi. In 1381 (Afghaanse kalender, 2002) trouwde u met A.S.G. (...) (o.v. 6.735.895). Samen hebben jullie twee dochters. Afghanistan verliet u samen met uw gezin omdat uw echtgenoot jarenlang lastiggevallen, overvallen en bedreigd werd door lokale mensen. U verliet Baghlan in de maand aqrab 1389 (23 oktober – 21 november 2010) en u kwam op 7 december 2010 in België aan waar u zich dezelfde dag vluchteling verklaarde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenote twee taskara's, een rijbewijs, een eigendomsakte, een klacht en een medisch attest neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw aanspraken op een verblijf in Afghanistan tot uw komst naar België en de voorgehouden asielmotieven volledig gelijklopen met de degene die uw echtgenoot A.S.G. (...) (o.v. 6.735.895) verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw echtgenoot werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt, kan er geen geloof worden gehecht aan het verklaarde verblijf dat u en uw echtgenoot in Afghanistan zou gekend hebben. Derhalve moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden. De beslissing inzake de asielaanvraag van uw partner luidt als volgt:

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel er van kan uitgegaan worden dat u oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier mogelijks ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat

aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u en uw vrouw het allerm minst aannemelijk maken werkelijk afkomstig te zijn uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar u gedurende negentien jaar een winkel zou hebben uitgebaat, erg beperkt blijft. Zo ziet u in een u voorgelegd biljet van 1 Afghani geheel foutief een biljet van 10 Afghani en meent u verkeerd dat het getoonde biljet nog in gebruik was ten tijde van uw vertrek naar België. Dit terwijl het in werkelijkheid zo'n zeven jaar eerder uit omloop genomen was. De verklaring die er u bij monde van uw advocaat voor aanreikt, namelijk dat het biljet van 1 en 10 Afghani quasi hetzelfde zijn, kan niet overtuigen, daar het biljet van 1 rood en dat van 10 groen van kleur is (CGVS A.S. (...) p.4,7). Van een handelaar kan wel degelijk verwacht worden dat hij goed op de hoogte is van het geld dat hij dagelijks in handen krijgt.

Op het verzoek om wat te vertellen over de verkiezingen die gehouden werden in uw stad na het Talibanregime, kan u slechts "ik weet het niet" antwoorden (CGVS A.S. (...) p.5). Dat u, een handelaar in een grote stad, totaal onwetend bent over de vier kiesmomenten die sinds de val van het Talibanregime georganiseerd werden, is uiterst merkwaardig. De verkiezingen werden niet alleen in de media maar ook ongetwijfeld in de dagdagelijkse gesprekken uitvoerig behandeld en zijn bovendien ook erg zichtbaar in het straatbeeld door de talrijke verkiezingsposters. Dat dit hele gebeuren u tot viermaal toe ontgaan zou zijn, doet andermaal sterk twifelen aan uw verblijf in Baghlan.

Verder blijkt dat u nog nooit gehoord heeft van Juma Khan Hamdard. Dat u zijn naam niet hoorde, mag verbazen daar hij in september 2005 na aanhoudend protest van de lokale bevolking werd ontslagen als gouverneur van Baghlan (CGVS A.S. (...) p.5). Afzal Khan, de politiechef van uw district zo'n twee jaar voor uw vertrek, wiens huis in januari 2009 getroffen werd door een zelfmoordaanslag toen er een huwelijksfeest gaande was, is u eveneens onbekend (CGVS A.S. (...) p.4).

Als u verder gevraagd wordt wie de 'Gari' zijn die u het leven zuur maakten in Baghlan noemt u twee religies, drie etniën en vervolgens de stam Gari. Als u om verduidelijking gevraagd wordt houdt u het erop dat het mensen zijn die daar wonen. Dat het een pashtounstam is blijkt u niet te weten. Gevraagd naar andere pashtounstammen die in uw district wonen, zoals de Hussainkhil, kan u niet op de vraag antwoorden (CGVS A.S. (...) p.2). Ook dit mag zeer erg verbazen.

De hierboven opgemerkte gebreken in uw kennis zijn dermate essentieel dat het geloof in het door u voorgestelde verblijf in Afghanistan sterk wordt geschaad.

Daarnaast blijkt uit sommige van uw verklaringen dat u een beperkte kennis heeft over de gebeurtenissen in Baghlan. Deze beperkte kennis blijkt evenwel ook erg oppervlakkig waardoor ze niet kan pleiten voor uw verblijf in Baghlan. Zo meent u in Amir Gul Hussainkhel, de districtschef van Baghlani Jadid, de burgemeester van uw stad te herkennen. Wie hem in zijn functie vooraf ging, weet u evenmin (CGVS A.S. (...) p.4).

Ook heeft u vernomen van de aanslag op de suikerfabriek van Baghlan in 2007 waarbij verschillende parlementsleden en talrijke omstaanders, waaronder verschillende schoolkinderen, het leven lieten. Dit incident genoot tot ver buiten de Afgaanse landsgrenzen bekendheid. Uw besef van veiligheidsincidenten in en bij de stad Baghlan houdt echter abrupt halt bij dit incident. U moet bekennen dat u van geen enkel ander incident in de stad Baghlan weet heeft (CGVS A.S. (...) p.3,5). Dit betekent dat de talrijke veiligheidsincidenten die uw stad en haar directe omgeving kende de laatste jaren, waaronder een aanslag op het districtshuis in oktober 2008, de bestorming van de stad door de Taliban t.t.v. de laatste presidentsverkiezingen, het overlijden van de districtspolitiechef in een landmijnexplosie in september 2007, de aanval op het districtshuis in april 2007 of het vuurgevecht na de aanval op een politiecheckpost in de oude stad in augustus 2009, volledig aan u voorbij zijn gegaan. Dit is allerm inst geloofwaardig. Dat de kennis die u wel bezit niet alleen erg oppervlakkig is maar ook sterk geïsoleerd staat, wijst op het ingestudeerd karakter ervan.

Als er u enkele verdere vragen gesteld worden over gebeurtenissen die zich meerdere jaren terug afspeelden, laat uw geheugen u ook hier in de steek. Gevraagd of u weet op wie de Taliban destijds Baghlan-stad veroverden, antwoordt u dat u de naam niet weet. Op de vraag of u de naam van een persoon of een partij u ontschiet kan u slechts ontkennend antwoorden en houdt u het erop dat u niets

te maken had met politiek (CGVS A.S. (...) p.5). Het is merkwaardig dat u naar aanleiding van deze vraag het onderscheid aankaart tussen politiek en het dagelijkse leven. In de jaren waarvan sprake woedde er een burgeroorlog in Afghanistan die het dagelijks leven van de gewone burgers wel degelijk sterk bepaalde. Dat u de verovering van de stad waar u woonde en werkte door een gewapende groepering afdoet als een louter politiek gebeuren en derhalve een ver-van-uw-bed-show is allerminst ernstig en legt op pijnlijke wijze uw gebrek aan voeling bloot met de situatie in Afghanistan toentertijd. Deze vaststelling wordt gesterkt door uw verklaring dat u geen enkele moedjaheddinpartij bij naam kent. Dat u, die tijdens het bewind van de moedjaheddin een jonge twintiger was, geen enkele van de partijen die destijds het land in handen hadden bij naam kent, is allerminst aannemelijk (CGVS A.S. (...) p.5). Dat uw echtgenote nog nooit gehoord heeft van Gulbuddin Hekmatyar, de beruchte krijgsheer die de laatste drie decennia op gewelddadige wijze de Afghaanse geschiedenis vormde en wiens strijders een sterke aanwezigheid in uw district kenden, pleit evenmin voor jullie verblijf in Afghanistan (CGVS L. K. (...) p.4). Dat niet alleen jullie besef van wat er zich de laatste jaren in Baghlan afspeelde zeer ontoereikend is maar zelfs de cruciale gebeurtenissen van tien, vijftien tot twintig jaar geleden onbekend zijn, stelt uw verblijf in Baghlan de laatste decennia sterk in vraag.

Voorts kunnen ook de geografische kennis van u en uw vrouw het geloof in uw verblijf in Afghanistan geen kracht bijzetten. Integendeel, het is veelzeggend dat u die uw hele leven in de stad Baghlan zou hebben gewoond, meent dat deze stad de hoofdstad van de provincie Baghlan is. In werkelijkheid is niet de stad waar u steeds woonde maar wel Puli Khumri de provinciale hoofdstad. Dat een handelaar niet weet dat zijn stad niet de hoofdstad van de provincie is, valt niet in te denken (CGVS A.S. (...) p.6). Dat uw stad voor 2005 behoorde tot het district Baghlan (tot het district in 2005 opgenomen werd in het district Baghlan i Jadid) is u vreemd genoeg evenmin bekend (CGVS A.S. (...) p.4). Verder zijn Qaisar Khail en Salam Khail, twee dorpen vlakbij uw stad, u onbekend (CGVS A.S. (...) p.4). Zelf kan u blijkbaar maar één plaats bij uw stad noemen (CGVS A.S. (...) p.4), wat eens temeer ernstig mag verbazen. Ook van de rivier die bij uw stad stroomt kent u de naam niet (CGVS A.S. (...) p.4). Uw echtgenote kent dan weer geen enkele Afghaanse provincie (CGVS L. K. (...) p.4). Zelfs de naam van de provincie waarin ze geboren en getogen zegt te zijn, is haar niet bekend (CGVS L. K. (...) p.2). Hoe de provincie heet waar ze de rest van haar leven zou gewoond hebben, weet ze evenmin (CGVS L. K. (...) p.2). Tenslotte verbaast uw echtgenote door op de hoofdstad Kabul na geen Afghaanse Hindoe- en Sikhgemeenschappen te kennen (CGVS L. K. (...) p.4). Dat ze steeds in Afghanistan gewoond zou hebben en deel zou hebben uitgemaakt van een erg kleine geloofsgemeenschap zonder weet te hebben van de belangrijkste vestigingen van haar gemeenschap, is bijzonder weinig aannemelijk. Bovenstaande vaststellingen laten slechts toe te besluiten dat jullie geografische kennis op verschillende essentiële punten dermate te kort schiet, waardoor het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan verder ondermijnd wordt.

Ook inzake de levensomstandigheden die jullie in de stad Baghlani Jadid kenden kunnen jullie niet overtuigen. Zo is het bevreemdend dat uw vrouw het enige sikh-gezin dat de laatste jaren met jullie in Baghlan woonde amper blijkt te kennen. Van het gezin dat slechts een paar huizen verder dan het uwe zou hebben gewoond, kent ze maar van één van de drie leden bij naam (CGVS L. K. (...) p.3,5). Ook het beroep van de zoon van het gezin is haar onbekend (CGVS L. K. (...) p.6). De verklaringen van uw vrouw over het vertrek van haar familie uit Baghlan zijn eveneens verbazingwekkend. Zo beweert ze dat haar moeder en haar broer in 2003 of 2004 Baghlan achter zich lieten maar haar niet informeerden over hun bestemming. Uw echtgenote gelooft dat ze waarschijnlijk naar Kabul gingen, maar enige moeite om hen in Kabul terug te vinden deden jullie niet (CGVS p.3-4,5).

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerminst overtuigen. Zo kunnen u noch uw echtgenote de trajecten van de vliegtuigen die u tot België brachten ook maar enigszins weergeven. Jullie weten slechts dat jullie het eerste vliegtuig in Pakistan namen. De bestemming van dat vliegtuig en ook van het daaropvolgende vliegtuig zijn jullie onbekend. Nochtans zijn zowel u als uw echtgenote het lezen en schrijven in het Punjabi machtig en beheerst u zowel Pashtou als Engels. Dat jullie zowat al de gangbare Pakistaanse talen kunnen maar desalniettemin geen idee hebben van de plaats waar jullie in Pakistan het vliegtuig namen of welke bestemming omgeroepen werd, is weinig aannemelijk (CGVS A.S. (...) p.2,6; CGVS L. K. (...) p.2,4). Even bevreemdend is jullie bewering dat jullie geen paspoort in handen hebben gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerminst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren. Zelfs de nationaliteit waaronder jullie reisden, is jullie onbekend. U verbaast met uw uitspraak dat u niet weet onder welke naam u de vliegtuigreis maakte. U bevestigt dan ook dat u uw juiste naam niet had kunnen vertellen indien de luchthavenautoriteiten u het gevraagd hadden. Uw vrouw beweert daarentegen wel dat zij en u onder jullie eigen naam reisden (CGVS L. K. (...) p.4,5; CGVS A.S. (...) p.6). Dat jullie geen geloofwaardige verklaringen kunnen afleggen over de route die jullie volgden en

door de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie vertrekpunt en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchterternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielzoeker dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging.

De neergelegde documenten kunnen jullie aanspraken op een verblijf in Afghanistan tot eind 2010 niet ondersteunen. Integendeel, u legt slechts stukken neer die ofwel van een respectabele leeftijd ofwel van een erg betwistbare origine zijn. Zo werden de neergelegde taskara's uitgegeven onder het

communistische regime dat liep tot 1992 en kan de eigendomsakte door zijn leeftijd evenmin pleiten voor uw verblijf in Afghanistan de laatste decennia (CGVS A.S. (...) p.3). Van de documenten die een recente datum dragen moet de authenticiteit dan weer in twijfel worden getrokken. Zo is het rijbewijs uitgegeven op 4/12/1389 (23 februari 2011), toen u evenwel reeds meer dan twee maanden in België vertoefde. U houdt echter vol dat u het rijbewijs voor uw vertrek uit Afghanistan bewaart (CGVS A.S. (...) p.3). Bovendien ondergingen de gegevens op het rijbewijs talrijke wijzigingen die eveneens vele vragen oproepen. Aan de hoofding van de klacht die u zou hebben ingediend is dan weer duidelijk te zien dat het document na knip- en plakwerk ontstond. Zo is het embleem van Afghanistan op weinig professionele wijze aan een ander stuk ontleend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), artikel 1, A (2) van het Verdrag van Geneve (hierna: vluchtelingenverdrag), de motiveringsverplichting uit artikel 62 van de vreemdelingenwet alsook op een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekers beperken zich tot het weerleggen of vergoelijken van een aantal motieven van de bestreden beslissingen betreffende verzoekers' gebrekkige kennis. Als verschoningsgrond voor de gebrekkige kennis halen verzoekers onder andere herhaaldelijk aan dat verzoeker zenuwachtig was en 'bloeide'. Verder wijzen zij erop dat verzoeker originele documenten, met name taskara's en een eigendomsakte, neerlegde alsook een recent rijbewijs en stellen zij dat het voor de verwerende partij geen moeite zou mogen zijn om te onderzoeken of verzoekers wel degelijk de Afghaanse nationaliteit dragen. Verzoekers menen ook dat minstens een bijkomend onderzoek moet bevolen worden gelet op de authentieke stukken of een nieuw gehoor moet worden bevolen aangezien het duidelijk is dat verzoeker mentaal volledig bloeide tijdens het gehoor.

2.2. In een tweede middel, door verzoekers omschreven als 'derde middel', afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM, voeren verzoekers aan dat de verwerende partij niet ontkent dat verzoekers ooit in Afghanistan geleefd hebben maar meent dat dit sinds lang niet meer het geval is. Zij vervolgen dat het in subsidiaire orde niet uitmaakt of verzoekers hun recente woonplaats, buiten België, kunnen bewijzen, dat immers, indien verzoekers zouden gerepatriëerd worden dit naar Afghanistan zal zijn, gelet op de Afghaanse identiteitskaarten. Verzoekers menen dat zij dreigen in mensonwaardige omstandigheden terecht te komen gelet op het feit dat zij Sikh zijn en gelet op de nog steeds onstabiele situatie in het land en de aanhoudende discriminatie van Sikhs. Verzoekers verwijzen tevens naar het Algemeen ambtsbericht van juli 2012 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland en accentueren de volgende zin '*Ze kunnen te maken krijgen met sociale discriminatie en kunnen worden lastiggevallen, soms met geweld. De overheid biedt hiertegen geen bescherming.*'. Verzoekers menen dan ook dat dit een schending van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet zou impliceren.

Als bijlage bij het verzoekschrift voegen verzoekers volgende stavingstukken: een internetartikel van Wikipedia met betrekking tot 'Puli Khumri'.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing worden verzoekers' asielaanvragen geweigerd omdat aan verzoekers' beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren en zelfs de laatste decennia geen geloof kan worden gehecht. Dit steunt inzonderheid op de vaststellingen dat (i) verzoekers kennis van talrijke aspecten van het dagelijks leven in de stad waar hij gedurende negentien jaar een winkel zou hebben uitgebaat, erg beperkt is, zo aanziet verzoeker een voorgelegd biljet van 1 Afghani foutief voor een biljet van 10 Afghani en meent hij verkeerdelijk dat het getoonde biljet nog in gebruik was bij zijn vertrek naar België, (ii) verzoeker totaal onwetend is over de vier kiesmomenten die sinds de val van het Talibanregime georganiseerd werden, (iii) verzoeker bepaalde bekende personen niet kent, (iv) verzoeker geen andere pashtounstammen dan 'Gari' kan opnoemen die in zijn district wonen, (v) verzoeker, hoewel hij beperkte kennis heeft over gebeurtenissen in Baghlan, deze erg oppervlakkig

blijft, zo is verzoeker op de hoogte van een aanslag op de suikerfabriek in Baghlan in 2007, een incident dat tot ver buiten de Afghaanse landsgrenzen bekendheid genoot, maar kent hij geen enkel ander incident, (vi) verzoeker ook aangaande gebeurtenissen die zich meerdere jaren terug afspeelden, geen kennis blijkt te hebben, zo is verzoeker onwetende betreffende moedjaheddingpartijen en heeft verzoekster nog nooit gehoord van een beruchte krijgsheer die de laatste drie decennia op gewelddadige wijze de Afghaanse geschiedenis vormde en wiens strijders een sterke aanwezigheid in verzoekers' district kenden, (vii) verzoekers' kennis op essentiële punten, zoals het duiden van de hoofdstad van de provincie, het kennen van twee nabijgelegen dorpen, kennis van de naam van de rivier die door verzoekers' stad stroomt, kennis over Afghaanse provincies, te kort schiet, (viii) verzoekster een zeer minieme kennis heeft van het enige Sikh-gezin dat in Baghlan woonde, (ix) verzoekers' verklaringen met betrekking tot de reisweg allerm minst overtuigen, onder andere daar de bestemming van de 2 opeenvolgende vliegtuigen die zij namen hen onbekend is alsook doordat het bevreemdend is dat verzoekers beweren geen paspoort gehad te hebben tijdens de reis naar België terwijl er strenge veiligheidsmaatregelen gehanteerd worden op internationale luchthavens. Uit deze vaststellingen blijkt dat verzoekers reeds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig waren zodat de commissaris-generaal beslist dat aan de asielmotieven van verzoekers, die onlosmakelijk verbonden zijn met het voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan gehecht worden en verzoekers aan de hand van hun verklaringen hun nood aan bescherming niet aannemelijk hebben gemaakt. De bestreden beslissingen verwijzen vervolgens naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010 en stelt dat de loutere vaststelling dat verzoekers over de Afghaanse nationaliteit beschikken en Sikh zijn, niet volstaat om de status van vluchteling toe te kennen, daar een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming steeds noodzakelijk blijft. Ten slotte wijzen de bestreden beslissingen erop dat de door verzoekers neergelegde documenten verzoekers' aanspraken op een verblijf in Afghanistan tot eind 2010 niet ondersteunen daar de stukken ofwel een respectabele leeftijd hebben ofwel van een erg betwistbare origine zijn.

2.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissingen kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 3 oktober 2012, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. Met betrekking tot de in het eerste middel betwiste motieven, wijst de Raad er vooreerst op dat waar verzoeker herhaaldelijk aangeeft dat hij te lijden had onder zenuwen en 'uit zijn doen was', daar hem tijdens het verhoor al meermaals werd gewezen dat er geen geloof gehecht werd aan zijn levenslange verblijf in Afghanistan, hij er niet in slaagt de talrijke in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen. Iedere asielzoeker staat immers bloot aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren. Dit doet echter geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen desbetreffend niets heeft gemeld. Verder blijkt nog uit verzoekers verklaringen, die terug te vinden zijn in het administratief dossier (vragenlijst CGVS, stuk 10, p. 1) dat verzoeker handelaar, meer bepaald winkeluithater in Baghlan, was. Verzoeker was een volwassen man toen hij Afghanistan verliet en gelet op zijn deelname aan het sociale leven als winkeluithater kan van hem verwacht worden dat hij

afdoende kennis heeft over zijn regio, de veiligheidssituatie en de belangrijkste elementen die bepalend zijn geweest voor de Afghaanse bevolking in de laatste decennia, indien zijn relaas op enige waarheid steunt.

2.6.1. Aangaande de betwiste motieven, wijst de Raad erop dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonst. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

2.6.2. Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Baghlan, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekers van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekers daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.6.2.1. Zoals reeds gesteld, was verzoeker een volwassen man toen hij Afghanistan verliet en kan van hem, gelet op zijn deelname aan het sociale leven als winkelluitbater, verwacht worden dat hij afdoende kennis heeft over zijn regio, de veiligheidssituatie en de belangrijkste elementen die bepalend zijn geweest voor de Afghaanse bevolking in de laatste decennia, indien zijn relaas op enige waarheid steunt.

2.6.2.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat een Afghaanse handelaar die reeds jaren een winkel heeft in Afghanistan, Baghlan, een biljet van 1 Afghani niet kan duiden en eveneens niet weet dat dit biljet uit gebruik was bij zijn vertrek naar België. Evenmin is het aannemelijk dat een volwassen Afghaan die deelneemt aan het sociale leven geen of slechts een zeer gebrekkige kennis heeft over de verkiezingen, aanslagen, namen van bewindvoerders van de moedjaheddin of belangrijke gebeurtenissen van 15 tot 20 jaar geleden. Verder kan van iemand die beweert heel zijn leven in Afghanistan, Baghlan te hebben gewoond verwacht worden dat hij weet dat de stad Baghlan niet de huidige hoofdstad is van de provincie Baghlan, maar Puli Khumri, zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt. Het door verzoekers aan hun verzoekschrift toegevoegde document bevestigt bovenstaand gegeven. Verzoekers argumentatie dat hij maar weinig contact had met anderen kan niet overtuigen gelet op zijn profiel van handelaar (zie punt 2.5.).

2.6.2.3. Ook verzoekers' vergoelijking voor de gebrekkige kennis van de reisroute is niet aannemelijk. De verklaring in het verzoekschrift dat verzoekers zich weinig kunnen herinneren van de reisroute daar dit een kort moment betrof in het hele vluchtmoment dat gepaard ging met veel stress en onzekerheid is

niet ernstig. Zelfs indien verzoekers zich niet alle details van de reisroute kunnen herinneren, mag in alle redelijkheid verwacht worden dat zij de grote lijnen kunnen weergeven. De ongeloofwaardige verklaringen van verzoekers over hun reisweg vormen een bijkomend argument die het weinig aannemelijk karakter van verzoekers' asielaanvragen verder ondersteunen.

2.6.2.4. Betreffende de kennis over de burens stellen verzoekers dat verzoeker zijn burens perfect kon beschrijven, dit wordt niet betwist in de bestreden beslissingen waar enkel gewezen wordt op het feit dat verzoekster het enige Sikh-gezin dat de laatste jaren met hen in Baghlan woonde amper blijkt te kennen. De Raad stelt vast dat voorgaand motief een overtollig motief betreft. De overige motieven volstaan om de bestreden beslissingen te schragen.

2.6.2.5. De Raad concludeert dat de voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij de laatste decennia uit Afghanistan, Baghlan afkomstig zijn. In de mate dat verzoeker bepaalde aspecten wel kent wijst de Raad erop dat dit niets wijzigt aan de voorgaande vaststellingen.

2.7. Waar verzoekers menen dat het voor de verwerende partij geen moeite zou mogen zijn te onderzoeken dat zij wel degelijk de Afghaanse nationaliteit dragen, wijst de Raad erop dat nergens uit de bestreden beslissingen blijkt dat de commissaris-generaal de Afghaanse nationaliteit van verzoekers betwist. Uit de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker blijkt dat de commissaris-generaal er van uit gaat dat verzoeker oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig is en er mogelijk ook een bepaalde tijd heeft gewoond, doch besluit dat aan verzoekers' beweerde verblijf in Afghanistan gedurende de laatste decennia geen geloof kan worden gehecht (zie punt 2.6.).

2.8. Aangezien verzoekers hun afkomst niet aannemelijk maken, wordt ook geen geloof maar gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die zich zouden afgespeeld hebben in Baghlan.

2.9. Waar verzoekers van mening zijn dat het niet uitmaakt of zij hun recente woonplaats, buiten België, kunnen bewijzen, daar de Belgische overheid hen, bij repatriëring, naar Afghanistan zal sturen, wijst de Raad op wat volgt.

Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoekers dat zij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geven over alle facetten van hun identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoekers niet de waarheid vertelden over hun werkelijke verblijfplaats(en) voor hun vertrek eind 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hen rust. Verzoekers dragen zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door hun gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoekers voor hun aankomst in België in Afghanistan of elders leefden, onder welke omstandigheden, en om welke redenen zij hun werkelijke streek van herkomst verlieten. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoekers de bron van hun vrees situeren. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maken verzoekers bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die zij mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen.

2.10. Ten slotte wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van de verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, § 2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof

voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.euRvS> 25 september 2002, nr. 110.626).

2.11. Betreffende verzoekers' kritiek dat zij dreigen in menonwaardige omstandigheden terecht te komen gelet op het feit dat zij Sikh zijn en gelet op de nog steeds onstabiele situatie in het land en de aanhoudende discriminatie van Sikhs en daarbij verwijzen naar het Algemeen Ambtsbericht van juli 2012 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland, wijst de Raad erop dat, zoals de commissaris-generaal ook terecht opmerkt, de loutere vaststelling dat verzoekers over de Afghaanse nationaliteit beschikken en Sikh zijn, niet volstaat. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en asielzoekers dienen in dit verband hun vrees concreet aannemelijk te maken, waar zij, zoals hierboven uiteengezet, falen.

Het eerste en tweede middel, door verzoekers omschreven als 'derde middel', zijn ongegrond.

In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissingen toegelichte vaststellingen dat verzoekers niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kunnen worden erkend en dat zij niet in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.12. Aangaande verzoekers' eis tot bijkomend onderzoek gelet op de authentieke stukken of tot een nieuw gehoor aangezien het duidelijk is dat verzoeker mentaal volledig blokkeerde tijdens het gehoor, wijst de Raad op voorgaande uiteenzetting. Aangaande de authentieke stukken, wees de Raad er reeds op dat de Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist en met betrekking tot het gehoor, herhaalt de Raad dat iedere asielzoeker bloot staat aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren.

Uit wat voorafgaat blijkt ook dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Eveneens dient vastgesteld dat verzoekers in hun verzoekschrift geenszins aangeven welke toelichtingen zij in een nieuw gehoor zouden willen geven.

De Raad ziet geen redenen om de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend dertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER